

ting, som måske ikke er akutte. Det er en akut krise, de kommer i, når det går op for dem, hvad de har været udsat for.

Kl. 16.20

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg skal på ingen måde være polemisk, men hvis der ikke var lovgivningsmæssige grunde til det, var der jo ingen grund til at fremsætte beslutningsforslaget. Forslaget er jo fremsat i lyset af, at lovgivningen i dag er indrettet på en sådan måde, at der ikke er tilskud til psykologbehandlinger i de situationer, fru Tove Videbæk nævner.

Vi kommer næppe meget videre ved, at jeg nu repeterer alt, hvad jeg har sagt én gang tidligere: Regeringen er optaget af først og fremmest at få gjort noget ved det helt grundlæggende problem, nemlig at alt for mange børn i vort samfund udsættes for seksuelle overgreb. Vi søger at løse problemerne ved problemernes rod, men ved en afvejning af, hvilke ressourcer vi har til rådighed, også inden for rammerne af det offentlige sundhedsvæsen, må jeg altså fastholde den konklusion, jeg også nåede frem til før, nemlig at det vil være forbundet med en betragtelig økonomi at lempe på den 6-måneders-regel, som eksisterer i lovgivningen.

Jeg må også fastholde det synspunkt, at hvis man på ét problemfelt lemper lovgivningens forudsætninger for en akut opstået krisesituation, vil det starte et skred i retning af, at man også over tid vil lempe i forbindelse med en række andre indikationer, og i virkeligheden er debatten her jo et vidnesbyrd om det. Da man i sin tid lavede denne model, der skabte mulighed for tilskud til psykologbehandling, lavede man jo en afgrænsning, som der var bred opbakning til, og det er den afgrænsning, der kommer under pres ved bl.a. dette forslag fra Kristeligt Folkeparti.

Jeg tror ikke, man behøver at have store spåmandsegenskaber for at kunne vurdere, at hvis vi nu trækker grænsen et andet sted, vil der givetvis med rimelighed om kort tid eller lidt længere tid opstå en situation, hvor en ideel interesse i samfundet vil pege på, at nu bør grænsen også udvides på et andet givet punkt; det tør jeg næsten tage et væddemål på. Derfor bliver regeringen altså nødt til at foretage en afvejning af de økonomiske ressourcer og lægge en linje for, hvor grænserne går for de direkte offentlige subsidier, når vi taler om psykologbehandling, og

efter regeringens overbevisning skal grænsen gå dér, hvor den ligger i dag.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti lægger med dette forslag ikke op til et principielt brud med loven om sygesikring, og vi lægger heller ikke op til en general udvidelse af ordningen. Vi lægger op til, at denne gruppe mennesker, som absolut ingen mulighed har for at reagere inden for de 6 måneder, kommer med, så de kan få hjælpen, selv om der går mere end 6 måneder, fordi lovgivningen på dette område er totalt ude af trit med virkeligheden.

Vedrørende økonomien vil jeg gerne give nogle kommentarer og stille spørgsmål til ministeren vedrørende de 8 kategorier, som er under lovgivningen om sygesikringstilskud. I 1997 blev der bevilget 27 mio. kr., og de personer, som fik psykologhjælp efter at være udsat for røveri og voldtægt, udgjorde 12 pct. af gruppen. Til dem gik der kun knap 3 mio. kr., og derfor tror vi i Kristeligt Folkeparti, at det vil være et meget mindre beløb, der bliver tale om. Vil ministeren ikke godt tage de kommentarer med sig og så lave nogle nye udregninger på området, for vi tror, at det beløb, som det vil koste at få de incestramte med, er meget, meget mindre end det, ministeren opererer med nu.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Uden at gå ind i en nærmere diskussion vil jeg selvfølgelig gerne her give et tilsagn om, at jeg under det udvalgsarbejde, som jo forestår efter førstebehandlingen af beslutningsforslaget, på baggrund af indspillet fra Folketingets Sundhedsudvalg naturligvis gerne vil lave allehånde beregninger på, hvad denne ordning vil koste, hvis man lægger forskellige forudsætninger til grund.

Kl. 16.25

Det er selvfølgelig klart, at det kan skabe et diskussionsgrundlag, men det rækker ikke ved, at vurderingen af, hvilket potentiale for psykologbehandling der ligger i en sådan ordning, kan være forskellig. Men det er klart, at hvis vi laver regnestykker på baggrund af nogle spørgsmål fra udvalget, får vi selvfølgelig et bedre grundlag for den fortsatte diskussion, og det vil jeg naturligvis gerne bidrage til.